

Grundforbedringsarbejder eller Udvidelser af Besætninger og Bygninger.

Men begge disse Former kræver mere Kapital, og det er derfor, Regeringen har været villig til at yde saadan Kapital ved at foreslaa Grundforbedringslaan og Lempelse i den gældende Driftslaanelov for Husmændene. Og vi er villige til, hvis de større Jordbrugere ønsker at oprette lignende Driftslaaneforeninger, at yde dem samme Støtte.

Efter min Opfattelse er der et tredje Omraade, hvor Landbruget har mange Vanskeligheder. Under den lave Krone har et betydeligt Antal Landboere overtaget Ejendomme til meget høje Priser, ikke alene Jorden, men ogsaa Bygninger og Besætninger. Det har derfor været nødvendigt for disse Ejendommens Ejere at optage høje Prioriteter, og noget af det vanskeligste for Landbruget i den kommende Tid vil efter min Opfattelse være at forrente og afdrage disse store Prioriteter. Det er derfor nødvendigt, at Regeringen og Rigsdagen kommer Landbruget til Hjælp ved at vedtage en kortere Henstand, et Moratorium med Hensyn til disse Laan.

Dette er efter min Mening en Retfærdighedshandling overfor de paagældende Landboere, der nu strider en Kamp for at klare sig. Det bliver navnlig de Landboere, der har ydet en stor personlig Arbejds- og økonomisk Indsats for at forbedre deres Ejendom, der vil være udsat for ikke at kunne klare sig, fordi Kreditorerne vil have Interesse af at faa disse Menneskers Ejendomme, saaledes at det, der er udrettet, i Virkeligheden kommer Kreditorerne til gode. Det er uretfærdigt overfor disse Mennesker. Derimod tror jeg ikke, man behøver at nære saa stor Ængstelse for de Landboere, som ikke har passet Bedriften og ikke har ydet nogen Indsats, fordi Kreditorerne ikke vil være saa ivrige for at faa fat i deres Ejendomme.

Derfor foreslaar Regeringen, som sagt, et Moratorium. Det har ogsaa et andet Formaal. Det danske Samfund kan ikke være tjent med, at mange Landboere, som kan risikere at maatte gaa fra deres Ejendomme, i den kommende Tid forringer Ejendommene og udsuger dem for at klare sig saa længe som muligt. Det vil de let være fristet til at gøre. Derfor foreslaar vi, at der ydes dem et Moratorium, saa at de kan arbejde i Fred og skabe sig en Mulighed for, at de kan blive ved deres Ejendomme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg maa replicere i Anledning af de Bemærkninger, den højtærede Statsminister gjorde, foranlediget ved mine Udtalelser om Udsigterne til Valg.

Jeg maa her gøre opmærksom paa, at om Valg i Almindelighed har jeg ikke udtalt mig, og endnu langt mindre har jeg udtrykt nogen Frygt for mit Partis Vedkommende, hvis vi stod overfor et Valg. Skulde jeg have udtalt noget i saa Henseende, maatte jeg tværtimod have sagt, at i den Tid, jeg har været Folketingsmand, har jeg aldrig set Partiet staa i saa god en Situation som i Øjeblikket, og jeg har heller aldrig set det have et saadant Mod paa at komme til Valgurnen, som det har for Øjeblikket. Men alt dette har jeg slet ikke berørt, det er den højtærede Statsminister, der skød det ind i mine Udtalelser. Hvad jeg sagde, var, at et Valg paa Basis af et Skænderi her mellem den højtærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. Rode var forargeligt, og at det gav de Mennesker Vind i Sejlene, som uden at kunne sætte noget bedre i Stedet løb Storm imod Parlamentarismen. Og det havde jeg Ret til at sige, thi den højtærede Statsminister havde jo blæst til Valg her fra Talerstolen, som jeg udtrykte mig, med Sordine, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen havde blæst ud af sine Lungers fulde Kraft baade udenfor Salen her og i Salen. Der maatte altsaa foreligge en Situation, under hvilken man tænkte paa Valg, og noget officielt Brud mellem de to Partier forelaa der ikke og foreligger der ikke i dette Øjeblik, for det er jo ikke længere siden end i Forgaars, at den højtærede Statsminister stod her og erklærede, at det var *all right* mellem de to Partier.

Altsaa, min Forargelse over, at man skulde gaa til Valg paa Grundlag af et saadant Skænderi, den var fuldt berettiget og ligeledes min Ængstelse for, at det netop skulde tjene som Argument for Mennesker, der uden at vide, hvad de gjorde, uden selv at have udformet noget som helst, der sigtede til andet end forældede Statsformer, løb Storm mod Parlamentarismen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: De mere personlige Bemærkninger, som den højtærede